

בית הכנסת "תפארת עבי"

רח' שינקין פינת בן גוריון, גבעתיים

ה'תשפ"ב

עלון מס. 220

דברי הרב שיעורו של הרב משה גבאי שליט"א, רב ביכנ"ס וראש הכולל - "מלכות שבתפארת"

ע"ש אלימלך ומלכה שוימר זצ"ל
פרשת חקת

זמן הדלקת נרות: 19:30

צאת השבת: 20:33

זמן ר"ת: 21:03

זמני תפילות בביה"כ

שחרית בחול: 07:30 (חודו)

מנחה גדולה: 13:15

מנחה ב- 19:30 ואחר כך ערבית

שחרית בשבת: 08:00

שיעורי תורה:

א-ה' 09:00 - 08:10 גמרא

שבת 17:50: גמרא ופירוש אבות
מסכת בבא קמא
מסכת בבא מציעא

יום ב' 20:00

שיעור ב- "זרע שמשון"
שיעור חדרף חינוכי אחרי ערבית
יום ה': 20:15
שיעור פרשת השבוע
א-ה' ב' 20:00 ל- 22:00
לימודי יחידות בכל נושא

"מחזירים עטרה ליושנה..."

בשעה טובה חזרנו בכוחות חדישים
לישיעור פרשת השבוע ואקטואליה כל

יום חמישי בשעה 20:00

ע"י הרב משה גבאי

את שיעורי הרב ניתן לראות ביוטיוב...
וכן לשמע בחיגול ל- 3030 שולחן 5
ואזי"ב 1 ואזי"ב 18

סיפורי צדיקים:

באחד מבתי הכנסת שב'בני ברק', היה יהודי חשוב שליח ציבור ב'ימים נוראים' קבוע משך שנים. שנה אחת הותקנו מזמנים חדשים ובעקבות כך הרעש של המזמנים הצריך שליח ציבור עם קול עבה וחזק יותר כדי שהציבור יוכל לשמועו. ולכן רצה הציבור להעביר את הש"צ מתפקידו. אולם הוא סרב וטען שהוא לא אמור לוותר על קביעותו בגלל המזמנים החדשים. שאלו את מרן הרב ש"ך זצ"ל ואמר איני יודע, אולם ברור שמוותור לא מפסידים!

החזן שמע והחליט לוותר על מקומו. סוף המעשה היה שעוד באותה השנה נולד בן לבנו של החזן ששנים רבות לא היו לו ילדים. וגם בתו שהיה לה מום מסוים התארסה באותה שנה. ראו בחוש את דברי הרב, "מוותור לא מפסידים!"

אולם לענייננו. השיב הצדיק השני לחברו, הבקשה על רפואת הגוף היא לרפא את החולי שקרה. והבקשה על רפואת הנפש היא כדי לרפא את המחשבות המטרידות את נפשו של האדם באמונתו! כמו המחשבות האלו המציקות לך באמונה כעת.

מסופר על רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל, ראה פעם אחת יהודי אוכל מאכלות אסורות. אותו יהודי התבייש ששרב רואהו ונהג בנימה של התנצלות. כבוד הרב, אני מקיים רק מצוות שאני מבין בשכל! ומצווה זו, ההיגיון בה לא מובן לי. אם זה טעים מה הבעיה בזה?

אמר לו הרב, עוין אתה הפסוק בתהילים, "ולרשע אמר אלוקים: מה לך לספר ואתה שגאת מוסר ותשלך דברי אחרים..." אדם שהוא רשע וטוען - זה אני לא מקיים כי זה חוק, אין לזה טעם. ואומר לו ה' לרשע, מה לך לספר שאתה לא מקיים כי זה חוקי ואין טעם. הרי האמת אתה שונא לשמוע מוסר ומשליך את דברי אחרים ומזלזל בהם. כי מי שהוא כפוף לבורא לא מסגן את מצוותיו מה אני מבין ומה לא. אלא שומע מחכמי ישראל מה אומרים, ועושה בלי להרהר ובלו לערער.

ולפי כל האמור ניתן ליישב הערה בפרשה זו, הרי מצווה זו של פרה אדומה נקראת חוק ללא טעם. וקשה הרי נאמר בחז"ל טעם "תבוא האם ותקנה צואת בנה" הרי שמצווה זו באה לכפר על חטא העגל, שמביאים את האמא שזו הפרה לכפר על חטא זה, א"כ אין זה חוק?

יש כמה תשובות, אבל התשובה האמיתית והקשורה לעניין כאן היא, שבאמת זה לא טעם למצוות פרה אדומה, אלא למצווה זו אין טעם! אולם זה בדיוק העניין, משום שעם ישראל עושים מצווה אפילו שאין להם מושג והבנה מה הטעם של מצווה זו, היא הסיבה שיש בזה כפרה על העוון הנורא של חטא העגל. כי בחטא העגל הם התחממו עם דבר ה', שאלו שאלות והגיעו לכל מיני תבובות עד שהחליטו לעשות עגל. וזה עצמו לעשות כאן מצווה שאין מבינים את טעמה אלא רק כי כך צוה ה'. זה התיקון האמיתי לחטא העגל.

שמעתי מעשה בבחור ישיבה שחש בראשו, כיון שהכאבים הלכו והתחזקו הלך ודרש ברופאים ואלו העלו את החשש שיש לו ל"ע גידול בראש. זנעק והלך לביתו של מרן הגר"ח קנייבסקי זצ"ל. אמר לו הרב "אתה לומד ג' סדרים ביום?" כן, השיב. אם כך אל תעשה יותר שום בדיקות והכל יהיה בסדר.

חזר הבחור וסיפר זאת למשפחתו. אמר לו אחד הדודים שהיה אף הוא תלמיד חכם... מה קרה לך, זה לדרגות של הרב אבל לא לדרגות שלמי, אתה חייב להיבדק ולראות מה קורה אצלך. כיון שהכאבים תקפו, הוא הלך שוב להיבדק ואז גילה שהמצב החריף ממשי והוא בלתי נסבל, וכבר עומד הוא כעת בסכנת חיים. טס מהר בבושט פנים לביתו של הרב קנייבסקי, שאל אותו הרב האם המשיך לעשות בדיקות. השיב שכן, כי כך הורה לו הרב של המשפחה... אמר לו הרב א"כ שהרב שלך יעשה לך גם רפואה!...

חזר לאותו הדוד, שהבין מה הוא גרם. יחד עם הבחור ובנו לפני הרב קנייבסקי זצ"ל, ואמר שהבחור לא אשם אלא הוא אמר לו לעשות כך... אמר הרב שוב לבחור, כעת צריך משהו קשה יותר. האם אתה מוכן להתחייב ללמוד ד' סדרים ביממה? כן, השיב הבחור על אתר! שוב חזר הרב על הוראתו לא להיבדק יותר, והכאבים נעלמו. אגב כשרצה להתחנן שאל את הרב אם הוא צריך לספר על כל מה שעבר עליו. אמר לו הרב אם אתה עדיין מקפיד על ד' סדרים, אין אתה צריך לספר.

זה סיפור קטן על הרהור וערעור בדבריו של גדול דור, ומה נענה אם נאחז מערערים על דבריו של הבורא, ומתחילים לישא וליתן מה נכון ומה חלילה היינו עושים אחרת. צריך להאמין ללא ספיקות ולקבל את דבר ה' ולחזק את אמונתנו בכל דרכיו.

זאת חקת התורה אשר צוה ה' אל משה, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול".

מעשה בקהילה חשובה שחיפשה תרומה לספר תורה, פתחו במבצע התרמה לכל הציבור עד שברוך ה' הצליחו לגייס את סכום הספר. ואז עברו לדאוג לפרוכת של הספר תורה. עשו תחרות בין נשות הקהילה, כל אחת תארוג פרוכת מרוקמת יפה, ומי שהפרוכת שלה תראה היפה ביותר לכבודה של תורה, אותה ייקחו והיא תזכה בזכות העצומה.

ובאמת, כשסיימו, ראו פרוכת אחת רקומה בצורה נפלאה, כפתורים ופרחים... ולא היה ספק שזו הפרוכת שתעטר את ספר התורה. באו בשמחה להליביש את ספר התורה בפרוכת, אך אבוי! הפרוכת קצרה באורך, היא לא מכסה את כל אורך היריעות והן מתגלות בחלק התחתון שלהן. מיד הוחלט לוותר עליה ולעבור לפרוכת הבאה. אלא שאז קפצה האשה שעבדה רבות למען פרוכת זו וזעקה, למת? אני עבדתי על זה קשה... יש לי פתרון! בואו נחתוך קצת מהיריעות למטה ואז הפרוכת תתאים משובי...!

זאת חקת התורה! התורה היא חוק! היא לא ניתנת לבחירה, המצווה הזו נראית לי יותר, וזו אני פחות מקבל... בדיוק כעת מגיעה הפרשה הזו בסמיכות לפרשת קרח, טלית שכולה תכלת ועוד כל מיני שאלות... כשאתה מרגיש שיש לך בעלות על התורה לפרש ולשנות בסוף אתה מחליט גם קצת לסגן... ובמקרה שלנו לנסר...

הספיקה לנו השנה האחרונה כדי להרגיש איך זה נראה כשענייני היהדות מנוהלים על ידי אנשים שמרגישים שהם בעלי בתים על התורה והם יכולים להחליט לבד גם זה נגד כל חכמי ישראל, על מה צריך להקפיד בכשרות ועל מה ניתן לוותר... את מי אפשר לגייר גם אם הרבנות סוברת שלא... הם גם יודעים להחליט מי הוא בן עלייה הראוי ללמוד תורה ואת מי צריך להוציא מהישיבה לצבא. "זאת חקת התורה!" כן הבנת לא הבנת, אתה לא אמור להבין, את המסורת המסורה לנו מדורי דורות, וביהדות לא עושים 'רפורמה'!

מביא בספר 'בני יששכר' בשם תלמידי הבעל שם טוב ז"ע, אם מן המשמים מראים לאדם איזה יהודי חוטא ועובר עברה, כנראה לא לחינם הדבר. אלא שגם ברואם יש שורש פורה ראש ולענה מעין אותו חוטא, ולכן הראו לו מן השמים כן, כדי שייקח כעת מוסר ולא יגיע אף הוא לעבור על אותו החטא. ולכן לפי זה יש שביאור טעמו של דבר בפרשת קרח, מדוע כששמע משה את קרח ועדתו, הוא נפל על פניו. כי הבין שאם חולק נקלע לזה אולי ח"ו באים משמים להראות לו גם להתחזק במשהו בעניין הנורא הזה של המחלוקת עם גדול הדור.

ואם אנחנו עמדנו בשנה הזו בניסיונות כאלו, לא העיקר לומר "הם לא בסדר", אלא להבין שודאי גם אנחנו צריכים חיזוק גם אם לא הרשענו עד כדי כך. האם עוברת לנו המחשבה לפעמים, אולי של טרוניה על מעשיו של הבורא? או אולי כששמעו לא הולך כמו שאנחנו רוצים, יש לנו מחשבות כל שהן של תהייה... מסופר שישבו פעם שני צדיקים בביתם ולא יכלו ללמוד כי תקף אותם החולי. אמר אחד לשני, כששינו חולמי והרבה אנשים רשעים יושבים בריאים ושמחים, יש לי קשיים באמונה להסביר טעמו של דבר. השיבו הצדיק השני, שמת לב כשעושים 'מי שברך לחולה, אומרים, 'רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף... מה נכנס כאן רפואת הנפש, מה הוא לוקח כדורים? הלא רק הגוף כואב?

על פי פשוטו ניתן לבאר, שמעתי פעם שכאשר אדם חולה הנשמה שלו היא זו שחולף עקב עבירות שעשה. ומהנשמה החולי עובר אל הגוף דרך המכה הנראית לאדם. ולפי זה מבראים כשאמר משה על מרים "אל נא רפא נא לה" למה ב' פעמים, אחד למכה שבגוף ואחד למכה הפנימית בפנפ שהיא גרמה למכה החיצונית וכדי שלא תחזור שוב המכה החיצונית.

שאל את הרב ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

אם אני במקום ללא סידור ויודע בע"פ רק חצי תפילת 'שמונה עשרה' האם אתפלל?

אין תפילת שמונה עשרה לחצאין! ולכן אם אינו יודע את כל התפילה ואין לו סידור לא יתחיל להתפלל כלל. ויצא שנתפלאו בתפילה אח"כ.

אם תוך כדי התרת קשר הנעל הוא לא נפתח ונהיה קשר על קשר, מה הדין לפתוח בשבת?

כיון שצעה כאן קשר כפול ללא כוונה דינו כקשר עצמי להתירו ואותר להתירו, ואם אינו יכול אותר גם לחתוק ולא בפני צמי הארץ ללא יתירו יותר מזה.

מה הדין ליטול כדור תרופה בשבת, ומה הדין כדור שינה למי שקשה עליו השינה?

כדורית בשבת מותר למי שפלא כדורית, או למי שמרציש חולשה כללית. ויש להקל בכדור המשכך כאב כמו 'אקאמול', וכן מותר לקחת כדור שינה.

הסיפור הבא אירע בשנת תשע"ח, בלשכתו של יהודי נכבד, בורר מפורסם, העוסק בבירור סכסוכים ומחלוקות. מתוקף תפקידו הוא בעל ידע מקצועי נרחב, הנהנה משם טוב ואמינות גבוהה, ולא פעם אף מכריע בסכסוכים בשווי מיליוני דולרים, שמתגלעים בין שותפים, קרובי משפחה ואנשי עסקים שונים. במקצוע כזה - שמו הטוב של הבורר הוא הערך הנחוץ ביותר, כאשר כל טענה כלפיו - מעמידה את כל הקריירה המקצועית שלו בסכנה.

ביום מן הימים באו לפניו שני אנשי עסקים, מיליונרים ידועי שם, כל אחד מהם מלווה בעורך דין בכיר. התובע פרש את טענותיו, ואחר כך הנתבע אמר את שלו. הסכום הנידון היה עשרה מיליון דולר, וכל אחד מהצדדים עשה הכל כדי להציג את עמדתו בצורה הטובה ביותר, וגם הבורר התמסר לברר את התביעה כראוי בדיונים ארוכים ופרטניים. לסיום, קבע הבורר כי את פסק הדין יגיש עד סוף החודש, שיחול ביום ששי.

מטבע הדברים, אנשי העסקים ביקשו לקבל את הפסק מהר ככל האפשר, וגם מבחינת הבורר - עמידה בזמנים היא חלק בלתי נפרד מהרף המקצועי הגבוה הנדרש ממנו. כך שלכל הצדדים היה נחוץ לקבל את הפסק עד לאותו יום ששי גורלי, והבורר עשה הכל כדי לעמוד בתאריך היעד שקבע.

באותו יום ששי, בשעת בוקר מוקדמת, כבר ישב הבורר במשרדו, עובר על הפסק שוב ושוב, מלטש אותו יפה יפה. הוא הביט בקובץ הממוחשב שלפניו בסיפוק, כי אכן כן, גם הפעם, הוא חש שעלה בידו לבדד את הדין לאשורו, והפסיקה היוצאת מתחת ידיו מושלמת. עתה העת לתת למדפסת את ההוראה 'הדפס', ואז הפסק ייצא לאויר העולם, ויהפוך למציאות קיימת...

אלא שלפתע פתאום - תקלה במדפסת. הבורר מביט במדפסת המסרבת לבצע את ההוראה שהוטלה עליה, ובודק מה קרה. שולף את הדיו, מנער את מגש הדפים, מנסה מכאן ומנסה משם. בינתיים השעה הולכת ומתאחרת, והוא מבחין כי שעת חצות היום מתקרבת...

עבורו, חצות יום ששי הוא רגע מכריע. מאז שלמד בשולחן ערוך אורח חיים סי' רנ"א שאסור לעשות מלאכה ביום ששי מן המנחה והלאה, והעושה המלאכה בעת הזו אינו רואה סימן ברכה - קיבל על עצמו כי מדי יום ששי, בחצות היום, הוא פוסק מעבודתו, ויהי מה. לא פעם התנסה בכך, אולם תמיד התגבר ועמד איתן בבעתו. הפעם, היה לו קשה...

הן הפסק מוכן ועומד, והוא התחייב להגישו עד היום. כל מה שנדרש הוא להשקיע כמה דקות ולבחון מה קרה למדפסת המסרבת לבצע את משימתה, ולתקנה. הוא יכול לעשות זאת תוך כמה דקות, אך שעת חצות היום היא ממש עכשיו!

מלחמה התחוללה בתוכו. מחד גיסא, חשוב לו מאוד לעמוד בזמן שקבע. זה חשוב ללקוחותיו - ולא פחות מכך חשוב גם לשמו הטוב. מה עוד שהפסק מוכן, אלא שהמדפסת סוררת. וכי יוותר על הגשת הפסק במועדו רק בגלל התקלה במדפסת? וכי יסכן את שביעות רצונם של עורכי הדין ואנשי העסקים, עקב איחור בהגשת הפסק?!

מאידך, שעת חצות כבר הגיעה. ואחר חצות הוא לא עובד, נקודה, בכל מחיר שבעולם.

אין הוא יכול להתעכב במשרד ולו עוד רגע. את המדפסת כבר יסדר ביום ראשון. הוא כבר לא עובד, כבר אחר חצות! - גם אם עורכי הדין יכעסו, אנשי העסקים יתרגזו, ואפילו - שמו הטוב עשוי להיפגע, רק כי גזר עליהם

שבת מתוחה בהמתנה לפסק! היה זה רגע של ניסיון. הוא חש כי שמו הטוב עומד על כף המאזניים, הערכים המובילים אותו במקצועו - נתונים למבחן. ובכל זאת, בתום מלחמה קשה בעומק לבו, החליט לעמוד בניסיון בגבורה:

לא. הוא לא ידפיס את הפסק היום. הוא עוזב את המשרד עכשיו, הרגע. חצות היום כבר כאן, וזה אומר שעליו לצאת לביתו בעת הזו ממש. לעבור על קבלתו - לא יעבור, זו עובדה יצוקה אצלו!

שבת קודש נכנסה ובאה, בלי שהפסק עשה את דרכו אל הצדדים ובאי כוחם. לראשונה לא עמד בזמן שקבע, לא הצליח לשלוח את הפסק במועד שהבטיח. הוא לבו מילאה תחושת סיפוק עצומה: כן, הוא עמד בגבורה בניסיון, הוא סיכן את הקריירה שלו עבור קבלה טובה, הוא לא עבד ביום ששי אחר חצות היום - על אף שהדבר דרש ממנו קרבן יקר!

ואז, ביום ראשון, בשעת בוקר מוקדמת מאוד, צלצל הסלולרי שלו. על הקו - עורך הדין שמייצג את הגביר שהפסיד בתביעה, וחויב לשלם עשרה מיליון דולר. הבורר ענה מיד לשיחה, מתנצל על האיחור, מספר כי טרם הדפיס את הפסק, אולם מבטיח שבעוד זמן קצר ייצא למשרד, יתקן את המדפסת וישלח את הפסק. אולם עורך הדין מהסה אותו מהתנצלויותיו, ואומר לו בקצרה: 'הוא נפטר בשבת מדום לב!'

באותו רגע - חש הבורר שהוא עצמו עומד בפני דום לב. ראשית, כי איש העסקים היה בריא למדי לא מבוגר, והעובדה כי נפטר בחטף מדום לב - מסעירה את הנפש. אך הרבה יותר מזה - הוא פשוט הבין איזה נס עלה בגורלו...

הלא אם היה מתעכב במשרד אחר חצות היום, ומוציא את הפסק מתחת ידיו עוד ביום ששי - הרי אין ספק שהכל היו מרננים שסיבת דום הלב תלויה בו, שהעשיר עבר דום לב בשבת - עקב העובדה שבורר פלוני חייב אותו בערב שבת ב-10 מיליון דולר, ולבו לא עמד בזה. רק העובדה שהתעכב מהדפסת הפסק ביום ששי - הצילה אותו ואת שמו הטוב מביזיון נורא, מהעובדה שהיו תולים בו את נסיבות המוות של העשיר הנודע!

עתה התברר, כי עמידתו בניסיון - לא רק שלא סיכנה את שמו הטוב, אלא ההיפך, היא היא שהצילה את שמו הטוב. אם היה מתפתה לעסוק במלאכתו אחר חצות היום - אין ספק כי פרנסתו הייתה חובטת מהלומה, ושמו הטוב היה הופך לבזוי ונאלח, כמי שאשם בגרימת דום הלב של העשיר. ואילו בכך שהתגבר, עמד איתן בניסיון ושמר על קבלתו - זכה להינצל מבשושות אימות, ולהמשיך במקצועו כמקדם.

סיפור נפלא זה, אשר שמענו מפי מגיד המישרים הרה"ג רבי דוד קלצקין שליט"א, פותח בפנינו צוהר להבנה מעמיקה עד כמה רגע הניסיון עשוי להפוך לגורלי בחיינו, רגע שכל העתיד שלנו תלוי בו. וכל שנתגבר, ונתאמץ, נתחזק ונילחם כדי לעמוד בניסיון בגבורה - כך מובטח לנו שרגע הניסיון ירומם אותנו, יגרום לנו להתעלות, ולפעמים - אפילו נזכה לראות במו עינינו עד כמה זכינו בזכות העמידה בניסיון.

יהודי יקר, כשניסיון לפניך - הזדמנות לפניך. היצר מנסה להבלבל ולתעתע, אבל כמה כדאי לא לתת לו לתפוס עלינו שליטה, אלא להחזיק מעמד בגבורה. כי ככל שנתגבר ונעמוד בניסיונות כראוי - כך נזכה לראות שהניסיון ממנף אותנו, מקרב אותנו לבורא עולם, ופותח בפנינו שערי שפע ורחמים!

[מתוך פניני פרשת השבוע]

פינת ההלכה

הלכות מזוזה:

- מי שקבע מזוזה לא עטופה כלל אין לו ליגע ולנשק בידו אלא ע"י בד וכדומה.
- אם רוצה לשלוח מזוזות ביתו לבדיקה ישאיר בחדר אחד וישן שם, או בפתח ביתו.
- מקלט המשמש גם כמחסן חייב במזוזה אך יקבעו שם ללא ברכה.
- חנות קבועה חייבת במזוזה ואף עם ברכה, ויש נזהרים לא לברך אלא לפטור ע"י מקום אחר החייב.
- כניסה לחדר מדרגות עם דלת חייב במזוזה עם ברכה, ואם אין דלת יקבע בלי ברכה.
- המחמיר לקבוע מזוזה בכל קומה בפתח המעלית תבוא עליו ברכה.
- קרוואן שדרים בו, אפילו הוא נייד, הרי הוא חייב במזוזה ובברכה.

זכות העלון:

- * לרפואת עדי גל בת חיים * לרפואת לאה בת שושנה
- * לדיווג הגון לאיילת חיה בת יפית * זיווג הגון לאמיתית בן לאה
- * להצלחת יעקב אריה בן אסתר ומשפחתו
- * לרפואה שלמה ליונה בת מרים * זיווג בקרוב לשלומי בן סועד
- * לרפואת והצלחת אליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה
- * עדי בת יונה-בריאיות הגוף והנפש, שמחה ותשובה שלמה, שתקים בית נאמן

בנין עדי עד

אמר לי חבר נאמן: "שלושה דברים אני לא עושה! לא סופר כוכבים, כי זה לא ניתן. לא מנסה לחרוש את הים כי זה אי אפשר... ולא מתווכח עם אשה כי זה לא נגמר..." יש מושג של אל תהיה חכם תהיה צודק! בדרך כלל אם תחשוב רגע לפני שאתה מתחיל בויכוח מה המטרה שלו, תגיע למסקנה הבאה! לשכנע את הצד השני המציאות מראה שזה לא עובד, וזה רק מרחיק, ומגיעים לנקודה גרועה יותר משהינו לפני הויכוח. ואם כדי לראות שאולי אתה טועה והצד השני צודק... לטובתך עדיף שתגיע למסקנה הזו לבד ולא על ידי עזרת הצד השני כי זה ירדוף אותך שנים רבות... ולכן עדיף לא להתחיל!...

דוגמא לאדם שהעדיף להגיע לפשרה עם אשתו וכך סיפר... אני ואשתי עושים חלוקת עבודה. חצי אני יושב ואת עובדת וחצי את עובדת ואני יושב...

עם כאלו זוגות לא פלא שרווקה אחת סיפרה: "שכנה שאלה אותי תגידי, לא כואב לך לראות את כל החברות שלך נשאות..."? "ענית לה: "בטח שכואב לי אבל אין לי שום דרך לעזור להן..."

ולע"נ:

- * אמה בת אסתר * ר' יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
- * משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדרייה * ג'וליה בת טינה
- * יפה ויקטוריה בת טובה * יעקב בן גורג'יה
- * ר' אלימלך ב"ר יוסף-ג' אדר א' * אברהם בן אלגרה
- * מ' מלכה בת אשר זליג הלוי-נ' כ"ה אלול * שולמית בת שושנה
- * שמואל חיים בן יוכבד הלוי * הרב אורי זוהר בן גולדה

